

Go' helg

Dj-en fra mega90-tallet

En gang kunne Dj Ken lage danceparty i selv den trøtteste gymsal. Nå er han tilbake.

VEGARD MAHLE AAS
vegardaas@verdalingen.no

Plutselig stoppet den pumpende bassen og det ble stille i gym-salen. Jentene på dansegulvet ble stående stille og se forventningsfullt opp mot scenen der Dj Ken sto lent over miksepul-ten. Dj Ken vipet fram mikrofonen og kremet over høytaler-anlegget for han erklærte at han hadde en annonsering å komme med. Tiden var kommet for den store diskokonkurransen, og Dj Ken anmodet alle som turte å få sine danseferdigheter bedømt av elevrådets oppnevnte dommere om å ta plass ute på parketten. Flere av jentene som hadde stått i klynge ute på gulvet forsvant i sikkerhet inn mot ribbeveggene, men etter noen øyeblikk med uro i flokken sto et titalls jenter igjen. Nå var «The point of no return» passert for jentene på gulvet, og alt de kunne gjøre var å vente på at Dj Ken skulle starte musikken. Dj Ken lot sekundene gå, før han hevet stemmen og sa med dyp stemme inn i mikrofonen at siste sjansje var kommet for å innta gulvet. Det var like før han senket hånden for å trykke play da jeg tok et skritt fram og plasserte den svarte og lilla Reebok basketballen inne på selve dansegulvet. Så skar det intense synthriffet på «No limit» gjennom stillheten og jeg begynte å bevege meg med hoppetegnene jeg hadde sett på VTV, og senere perfektionert foran speilet hjemme. Jeg spratt konsent- rert rundt til den hamrende bas- sen, mens jeg stirret ned i par- ketten for å unngå å møte blik- ket til guttene som sto ved rib- beveggene og slafset bugge. De tøffeste guttene var heldigvis nede i garderobene og skjøt med luftgevær eller utenfor og dyn- ket ferskisene i snøen. De viste seg ikke oppe i gymsalen før senere på kvelden da det var klart for klinedans. De ikke fullt så tøffe guttene hadde imidlertid tatt oppstilling ved sidelinjen, og årsaken til at de sto der og ikke var ute og spratt på gulvet som meg, var selvfølgelig at den slags gjorde ganske enkelt ikke gutter ved Vuku ungdomsskole. Derfor holdt jeg blikket ned i parketten og fokuserte heller på refrenget hvor hun dama som hadde på seg en trang sølvkjole

SNOW: Ken Thörnquist mener at singelen «Informer» er en av de ultimate nittitalsslagerne.

GLEMTE PERLER: Noen av dem er kanskje mer fortregt enn glemt, men de er uansett en del av pophistorien.

i musikkvideoen sang «no no, no no no no, no no no no, no no theres no limit!». Men når sangen kom til det partiet hvor han fryer med det rare håret begynte å rappe, hadde jeg glemt guttene som jeg antok sto og gliste på sidelinjen. Kanskje sto de der ikke lenger en gang. Kanskje hadde de gått for å slå bordtennis, men det spilte egentlig ingen rolle. Jeg var ikke lenger i den svette gym- salen hvor jeg hadde pest meg gjennom cooper-tester og fått blå merker på leggene etter brutal mishandling forkledd som landhockey. Jeg var et eller annet sted som ikke var knyttet til tid eller rom helt til «No limt» var ferdig og Dj Ken på nytt tok mikrofonen, denne gangen for å annonsere vuku- mesteren i diskodans.

Mimring med Ken

Siden elevkvelden i Vuku i første halvdel av nittitallet har Dj Ken vært et glemt navn for min del. Det var han i alle fall helt inntil jeg nylig bladde i avisen og fikk øye på en

Noe som skjer: Send oss tips eller en liten omtale. Send dine innlegg på e-post - dersom du har mulighet til det. Adressen er: redaksjon@verdalingen.no

alsvette, føle bassen og kjenne hvordan bona spratt rundt i rytme over parketten. Men så kommer allikevel tvilen. Jeg var vel bare fjorten den gangen, og jeg er langt fra sikker på at Vegard på fjorten hadde de samme musikalske preferansene som Vergard på tretti. Det er jo med smak som med personlig utvikling for øvrig, det tar noen år med prøving og feiling før den har funnet en akseptabel form. Dessuten synes jeg å huske at det var en del av Dj Ken sine sanger som jeg ikke kunne utstå allerede den gangen. Fingrene nøler derfor litt før de begynner å bla i CD-ene på leting etter soundtracket til elev- kveldene. Jeg får øye på et kjent cover i fargesprakende bokstaver, «Mega Dance 1» står det og på siden er det tilføyd «Today's hottest hits» i tilfelle noen skulle være i tvil. Med skrekk- blandet fryd, blandet i styrkefor- holdet 3 deler skrekk og 1 del fryd, spør jeg om Ken kan sette den på. Fra høytalere kommer så en litt flat damestemme som synger «oh na na na na» over et ganske enerverende synthriff. Etter å ha sjekket coveret husker jeg at den distinkte låten selv- følgelig er «Slave to the music» med Twenty 4 seven. Jeg husker også at alle artister på den tiden måtte ha et navn hvor et ord var byttet ut med et tall. Sett i etter- tid er det tydelig at «Slave to the music» er egnet til å påføre Vegard på tretti nevrosen, men Vegard på fjorten lot seg så vidt jeg husker fenge. Jeg smiler skjævt og blar videre. Med litt ironisk distanse går det greit å forholde seg til Rednex, Snow, Jazzy Jeff and the Fresh Prince, men når Mr. president-singelen «Coco jambo» dukker opp er det nok. Ikke en gang Vegard på fjorten gikk på den.

Gamle sanger om igjen

Det virker som om Dj Ken har mindre vanskeligheter med å forholde seg til vrakgodset fra den store dancebølgen. Når han nå har gjenoppptatt Dj- gjerningen oppe på Kætz har han derimot merket at dagens danse- musik mangler litt spenst. Derfor sper han ut det kontemporære lyd bildet med en del gamle slagere.

– Det fungerer veldig bra å kjøre noen gamle sanger fra åtti- og nittitallet...

Ken lar forsvaret av musikken fra sin egen ungdom henge litt i luften, før han legger til på utp-

ust mens han klør seg i smultr- ingskjeget:

– ...men det er jo mye RnB og hip hop da.

Det ser ikke ut til at Ken på eget initiativ har tenkt å utdype hva han synes om den afroame- rikanske populermusikken, så jeg ber om en litt mer utfyllende vurdering.

– Joo, altså det er greit det, men altså... jeg vet ikke om det er musikken som gjør det, men det er forskjell på stemninga nå og før. Det var mer energi i musikken før mener jeg. Den hip hop og r'n b-saken har mindre energi, også går den mye saktere. Det var rap før også, men ikke i samme graden.

– Nei, det var vel mer en sånn rappefyrt som bare var med på dance-låtene sammen med en syngedame. Sånn som i 2unli- mited.

– Ja litt mer sånn, men det finnes jo dance i dag også da.

– Gjør det det? Jeg trodde det var et nittitaltsfenomen.

– Stilen har forandret seg litt, men det finnes jo.

Høyere partyfaktor for

Når Ken står bak miksepul- ten på Kætz, så er det i det samme lokalet som han var hus-DJ i på nittitallet. Da het stedet Freud, og Ken spilte der hver helg i perioder, i tillegg til å turnere bygdas gymsaler med jevne mellomrom. Jeg spør om han har observert noen forskjeller i festglade ungdommers utelivs- vaner i dag i forhold til nittital- let.

– Det virker som om folk prioriterte å bruke mer penger på fest før. Det går an å se på antallet gjester og at de går ut senere. Lørdagene er fortsatt bra, men fredagene er litt stille. Jeg jobbet som glass-samler på Freud da jeg var seksten, og da husker jeg folk begynte å ry på klokka halv ti om kvelden. Nå er klokka fort halv tolv, tolv før det er noe rush i døra. Samtidig er det jo oppe en time lenger også da.

Mindre folk og mindre energi, festen har altså dabbet litt av. Men nå som Dj Ken er tilbake er det håp om at stemningen tar seg opp igjen. Og hvem vet, kanskje blir det dansekonsur- ranse også, selv om det er langt fra sikkert at vukumesteren i diskodans stiller.

– Det fungerer veldig bra å kjøre noen gamle sanger fra åtti- og nittitallet...

Ken lar forsvaret av musikken fra sin egen ungdom henge litt i luften, før han legger til på utp-

TNT vs Sjuende far

Mens folkrockheltene Sjuende far i huset møter sitt trofaste hjemmepublikum på Aboteke lørdag, stiller tungvekterne TNT på Kormmagasinet.

TNT er kjent for klassikere

som Intuition, 10.000 Lovers, Seven Seas, Harley Davidson og My Religion. TNT, med blant andre Ronni le Tekrø og Diesel Dahl ga nylig ut albumet Atlan- tis. Det har blitt møtt med gode

kritikker over hele verden og fikk terningkast 5 i VG. Bandet har med sine to siste utgivelser oppnådd sine høyeste listeplas- seringer i nyere tid og spilt for nærmere 150.000 publikum-

mere rundt om på skandinaviske scener.

Gitarist Roni le Tekrø har for- nyet sin legendestatus hos en ny generasjon, blant annet som lek- tor i det populære tv-

programmet Rockeskolen.

– Vi ser fram til en knakende konsert med masse folk. Dette kommer til å bli en suveren før- julsfest, sier Tina Balhald, dag- lig leder ved Kormmagasinet.

HAR HITS: Dj Ken har et rikholdig arkiv med nittitalts hits.

**ODD ARNFINN
PÅ LØRDAG**

■ Det er bare fem dager til julaften. De fleste har fått desemberlønna, med halv skatt, inn på konto. Jippi! Men der blir den ikke lenge. Antall dager med saldo i din favor kan telles på en hånd. Kampen om kronene toppes seg nå rett før jul. Butikkene har nattåpent og søndags- åpnet, og på nettet kan du handle døgnet rundt. Du kan stå opp midt på natta og kjøpe iPod til poden og nattkjole til kjerringa. Kjøp nå og betal om ni måneder. Ta tre, betal for to. Reklame- plakaten lyser mot oss i gilde farger. Kjøpesentrene lokker med pepperkaker og gløgg. Senterlederen skrur opp lyden på høytaleranle- gget, og du kjører hypnoti- sert rundt med handlevogna mens «engler daler ned i skjul». Vi hadde ikke reagert om det hadde stått: Ta to, betal for tre.

Men dette med handle- ani gjelder ikke alle. Det er enkelte som er grådige. For- ferdelig grådige. Noen er så grådige at det vises på lang avstand. De handler nesten ingen ting. Heller ikke til jul. Du finner dem foran hyllene med tilbudslapper. Og foran ferdigmatdisken på Mega rett før stengtidd. Det er gib- ortpris på varmmat. De kjø- per gammel kneip til halv pris. De samme folkene står også i kø ved Esso'n mandag morgen. Literprisen er 27 øre lavere enn på tirsdag. Med 60 liters tank blir dette 16 kroner og 20 øre spart. Et skikkelig kupp.

Man skulle تو dette var folk med dårlig råd. Men da tror du skammelig feil. Dette er mennesker som toppes skatelistene. Ofte har de hundretusener på kontoen. Mange er millionærer. Tror du det ikke, så er det bare å gå inn på dataen og se på en du vet om. Som er skikkelig grådig. Det er nok med navn og postnummer. En jeg kjenner, kjører alltid på Øra uten lommebok. Han har millionformue, og nesten åtte hundre tusen i årsinn- tekt.

«Du kan ingen ting ta med deg, dit du går», synger en kjent svensk trubadur. God jul.